

Soạn bài Kể lại một trải nghiệm của bản thân trang 75 (Chân Trời Sáng Tạo)

Hướng dẫn phân tích kiểu văn bản: *Trải nghiệm về một chuyến đi.*

Hãy nhớ lại đặc điểm bài văn kể lại một trải nghiệm của bản thân và trả lời những câu hỏi dưới đây:

Câu 1 (trang 76 SGK Ngữ văn 6 tập 2): Ngôi kể trong bài viết trên là ngôi thứ mấy?

Trả lời:

Ngôi kể được sử dụng trong bài viết là ngôi kể thứ nhất.

Câu 2 (trang 76 SGK Ngữ văn 6 tập 2): Người viết chia sẻ trải nghiệm gì? Nêu những sự việc chính và chỉ ra trình tự của những sự việc ấy.

Trả lời:

Người viết chia sẻ trải nghiệm đi du lịch tại bản Cát Cát cùng gia đình. Những sự việc chính và trình tự của sự việc là:

- Buổi sáng hôm ấy, cả nhà cùng di chuyển từ trung tâm thị trấn Sa Pa đến bản Cát Cát.
- Gia đình có một ngày vui chơi và khám phá bản Cát Cát.
- Chiều lạnh, cả nhà cùng quay trở về.

Câu 3 (trang 76 SGK Ngữ văn 6 tập 2): Người viết đã thể hiện cảm xúc bằng những câu văn, chi tiết nào? Từ đó cho biết, chúng ta có thể dùng những cách nào để thể hiện cảm xúc đối với sự việc được kể?

Trả lời:

Người viết đã thể hiện cảm xúc qua những câu văn như "Mọi thứ thật lạ lẫm, thú vị.", "Thật là một bản nhạc êm dịu của thiên nhiên.", "Lòng tôi đầy nuối tiếc."

Từ đó, chúng ta có thể thể hiện cảm xúc đối với sự việc được kể qua những lời cảm thán, hay những lời khen, chê hay lời đầy tiếc nuối.

Câu 4 (trang 76 SGK Ngữ văn 6 tập 2): Những trải nghiệm đó có ý nghĩa như thế nào đối với tâm hồn của người viết?

Trả lời:

Những trải nghiệm đó có ý nghĩa vô cùng to lớn đối với tâm hồn người viết, giúp người viết có tâm hồn tươi đẹp hơn, yêu thiên nhiên, con người và đất nước mình hơn.

Câu 5 (trang 76 SGK Ngữ văn 6 tập 2): Em học được điều gì từ cách kể về một trải nghiệm của bản thân?

Trả lời:

Em học được cách kể về một trải nghiệm của bản thân là kể theo trình tự đan xen các yếu tố miêu tả, bộc lộ cảm xúc cho câu chuyện thêm sinh động.

* **Đề bài:**Viết một bài văn (khoảng 400 chữ) kể lại một trải nghiệm giúp tâm hồn em trở nên phong phú hơn.

Hướng dẫn quy trình viết

Dựa vào những hướng dẫn về quy trình viết đã học trong bài những trải nghiệm trong đời để hoàn thành bài viết.

Để xác định đúng yêu cầu đề bài, em có thể hỏi tưởng lại những hoạt động, kỷ niệm giúp tâm hồn em trở nên phong phú hơn. Ví dụ:

- Một chuyến đi đáng nhớ đến vùng đất mới.
- Một buổi biểu diễn nghệ thuật mà em tham dự.
- Một buổi tham quan, triển lãm nghệ thuật mà em ấn tượng.
- Một hoạt động thiện nguyện, cộng đồng em tham gia.

...

Sau khi viết xong, em dùng bảng kiểm dưới đây để tự chỉnh sửa bài viết.

Các phần của bài viết	Nội dung kiểm tra	Đạt/ Chưa đạt
Mở bài	<ul style="list-style-type: none"> - Dùng ngôi thứ nhất để kể. - Giới thiệu sơ lược về trải nghiệm. - Dẫn dắt chuyện, gợi sự tò mò, hấp dẫn của người đọc. 	

Thân bài	<ul style="list-style-type: none"> - Trình bày hoàn cảnh xảy ra câu chuyện. - Trình bày các sự việc theo trình tự hợp lý, rõ ràng. - Miêu tả chi tiết các sự việc. - Thể hiện cảm xúc của người tiếp đối với sự việc được kể. 	
Kết bài	Nêu ý nghĩa của trải nghiệm đối với bản thân.	

Khi chỉnh sửa bài văn, em lưu ý nêu cụ thể cảm xúc của mình bằng cách trả lời câu hỏi: Tôi đã cảm nhận như thế nào về những sự việc được kể?

Bài làm tham khảo

Quê hương mỗi người chỉ một

Như là chỉ một mẹ thôi

Đúng như vậy, cha mẹ thường nói với em dù ở đâu, đi đâu cũng phải luôn hướng về quê hương, nguồn cội. Cuối tuần vừa rồi, cả gia đình em đã cùng nhau về quê thăm ông bà ngoại. Đây là chuyến đi vô cùng vui vẻ và ý nghĩa đối với em.

Quê ngoại em là một ngôi làng nhỏ ở miền núi thuộc tỉnh Lạng Sơn. Sau gần bốn tiếng ngồi xe xóc nảy, cả gia đình em cũng về đến cổng làng. Từ xa, em đã nhìn thấy bác cả đứng chờ ở đầu làng. Thấy bố mẹ và em xuống xe, bác vui mừng bắt tay từng người một. Trên đường về nhà bà, ai đi qua cũng dừng lại hỏi thăm và gửi đến gia đình em những nụ cười thật hiền lành. Điều đó giúp em cảm nhận được sự ấm áp của tình làng nghĩa xóm chốn thôn quê. Về đến nhà bà, em nhận ra ngay hình dáng quen thuộc đang đứng chờ ở trước sân. Em chạy lại, ôm chầm lấy bà ngoại. Mọi người đều đã tề tựu đông đủ thi kéo nhau vào nhà để hàn huyên tâm sự. Ông bà hỏi thăm đủ thứ chuyện, nào là mọi người có khỏe không, chuyện học tập như thế nào, công việc ra sao... Tất cả thể hiện sự quan tâm, lo lắng của ông bà dành cho gia đình em. Tình cảm ấy thật đáng quý biết bao.

Chiều hôm ấy, trong khi bà và mẹ đang chuẩn bị bữa tối, ông và em đi dạo vòng quanh xóm. Ông dẫn em ra hồ sen ở sau làng, có gió mát lồng lộng và những bông sen nở rộ, ông cùng em đến ngắm ruộng lúa xanh tốt cạnh bãi mía. Ông thoăn thoắt chặt vài cây mía rồi cùng em kéo về để làm món tráng miệng sau bữa tối. Trên đường về, trời đã dần tối. Nhìn ngắm những dãy núi xa xa lẫn sau màn mây khói tía; từng đàn chim đang vội bay về tổ, em thấy lòng mình bình yên lạ kì. Lúc ấy, em mới thấu hiểu thật sự ý nghĩa của quê hương, đó là nơi người ta được trở về, được nghỉ ngơi, được là chính mình.

Tối hôm đó, em được ngủ cùng với bà ngoại. Bà kể cho em nghe những câu chuyện cổ tích từ ngày xưa ngày xưa. Những câu chuyện đó em đều đã nghe hết rồi, thế nhưng

có lẽ chính ánh trăng thanh, làn gió mát rượi, tiếng ve kêu, tiếng lá xào xạc, cùng giọng kể hiền từ của bà đã khiến câu chuyện trở nên hấp dẫn, và làm em dễ chìm vào giấc ngủ hơn.

Ngày hôm sau, kết thúc bữa trưa thì cả nhà em vội lên xe trở về Hà Nội. Trên xe mang theo những món quà như trứng gà, rau xanh, ổi, mít... Tất cả là do ông bà ngoại, cùng bà con láng giềng đem sang cho. Tuy không quá đắt đỏ hay quý hiếm, nhưng chúng vẫn có giá trị vô cùng to lớn, bởi được mạ lên lớp vàng của tình người.

Trên đường rời xa quê ngoại, lòng em cảm thấy tiếc nuối vô cùng. Em mong sao thời gian trôi nhanh, để lại lần nữa được về quê thăm ông bà. Và những chuyến về quê ấy đã nuôi dưỡng, vun đắp cho tâm hồn em phong phú hơn.